

ತೆಂಗಿನ ನುಸಿ ಪೀಡೆಯ ನಿರ್ವಹಣೆ

ತೆಂಗು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಮುಖ್ಯವಾದ ತೋಟದ ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತೆಂಗು ಬೆಳೆಯನ್ನು 4.65 ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ತೆಂಗಿನ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತವು ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಹೆಕ್ಟೇರಿಗೆ ಸುಮಾರು 7000 ಕಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಉತ್ಪಾದನೆಯಿದೆ. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಡ ಇರಿಯೋಫಿಡ್ ನುಸಿ “ಆಸೆರಿಯಾ ಗ್ಯುರ್ರೇರೋನಿಸ್” ಎಳೆಯ ಕಾಯಿಗಳಿಂದ ರಸವನ್ನು ಹೀರಿ ಸಾಕಷ್ಟು ನಷ್ಟವನ್ನಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

ತೆಂಗಿನ ನುಸಿಯು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ 1965ರಲ್ಲಿ ಮೆಕ್ಸಿಕೋ ದೇಶದ ಗ್ಯುರ್ರೇರೋ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒರ್ಟೆಗ ಎಂಬ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇದು ಈಗ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ತೆಂಗು ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿದೆ, ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕ, ಆಫ್ರಿಕ, ಥೈಲ್ಯಾಂಡ್, ಇಂಡೋನೇಶಿಯಾ, ಬ್ರೂನಿ, ಕ್ಯಾರಿಬಿಯನ್, ಸಾಲೋಮನ್ ದ್ವೀಪಗಳು, ಫಿಲಿಪೈನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಲಂಕಾಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿರುವ ದಾಖಲಾತಿ ಇದೆ.

ಈ ನುಸಿಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯದ ಎರ್ನಾಕುಲಂ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 1998ರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿತು, ತದನಂತರ ಈ ನುಸಿಯು ತುಮಿಳುನಾಡಿನ ಕೊಯಿಮತ್ತೂರ ಮತ್ತು ತೇನಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಗೋವಾ ಮತ್ತು ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ದಾಯಿಟ್ಟಿದ್ದು ಭಾಗಶಃ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿದೆ. ತೆಂಗನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಈ ನುಸಿಯ ಹಾವಳಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ.

ತೆಂಗಿನ ನುಸಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ

ನುಸಿಯು ಅತೀ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಂದರೆ ಮಿಲಿಮೀಟರನ ಹತ್ತನೇ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಉದ್ದವಿದ್ದು ಬರಿಗಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದರ್ಶಕದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ನುಸಿಯು ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದಿದ್ದು, ಎರಡು ಜೊತೆ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಾಯಿಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ

ಸೂಜಿಯಾಕಾರದ ಚಿಲಿಸೆರೆಗಳಿಂಬ ಎರಡು ಅಂಗಗಳಿದ್ದು ಇವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ತೆಂಗಿನ ಎಳೆಯ ಕಾಯಿಗಳ ಅಂಗಾಂಶಗಳನ್ನು ಚುಚ್ಚಿ ಗಾಯ ಮಾಡಿ ಹೊರಬರುವ ರಸವನ್ನು ಹೀರುತ್ತದೆ.

ತೆಂಗಿನ ನುಸಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದವುಗಳಾಗಿದ್ದು ಅಂಡಾಕಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಮೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮರಿಗಳು ಹೊರಬರಲು ಸುಮಾರು 1.5 ರಿಂದ 2 ದಿನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ಮರಿಗಳು ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಗೆ ತಲುಪುತ್ತವೆ. ಮೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಗೆ ತಲುಪಲು ಸುಮಾರು 7 ರಿಂದ 10 ದಿನಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಯ ಅವಧಿ 6 ರಿಂದ 8.5 ದಿನಗಳು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ನುಸಿಯು ತನ್ನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ 150 ರಿಂದ 200 ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನಿಡುತ್ತದೆ.

ಹರಡುವಿಕೆ

ತೆಂಗಿನ ನುಸಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ಮರದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಮರಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ನುಸಿ ಪೀಡಿತ ಕಾಯಿಗಳ

ಮೂಲಕ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹರಡಬೇಕಾದರೆ ಗಾಳಿಯೇ ಮೂಲ ಆಧಾರ.

ಬಾಧೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು

ನುಸಿಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪರಾಗಸ್ಪರ್ಶದ ನಂತರ ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿದ ಎಳೆಯ ಕಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಯಿಡಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ನುಸಿಯು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಬಂದು ಕಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ತೊಟ್ಟಿನ ಕಡೆ ಚಲಿಸಿ ಪುಷ್ಪ ಪಾತ್ರೆಯ ಕೆಳಗೆ ಸಡಿಲವಾದ ಸಂದಿ ಇರುವ ಜಾಗವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಒಳಹೊಕ್ಕು ತೊಟ್ಟಿನ ತಳಭಾಗವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಕಾಯಿಯ ತೊಟ್ಟಿನ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮೃದುವಾದ ಮತ್ತು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಅಂಗಾಂಶವಿರುತ್ತದೆ. ನುಸಿಯು ತನ್ನ ಸೂಜಿಯಾಕಾರದ ಚೆಲಿಸೆರಗಳಿಂದ ಈ ಮೃದು ಅಂಗಾಂಶವನ್ನು ಗಾಯ ಮಾಡಿದಾಗ ರಸ ಹೊರಬರುತ್ತದೆ. ಹೊರಬಂದ ಅಂಗಾಂಶದ ರಸವನ್ನು ನುಸಿಯು ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಗಾಯ ಮಾಡಿದ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿನ ಜೀವಕೋಶಗಳು ನಾಶವಾಗಿ ಇಡೀ ಅಂಗಾಂಶವೇ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳಕಾಯಿ ಬೆಳೆದು ದಪ್ಪವಾದಂತೆಲ್ಲಾ ಸತ್ತ ಅಂಗಾಂಶವು ಪುಷ್ಪಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಆವೃತವಾಗಿರುವ ಭಾಗದಿಂದ ಹೊರಬಂದಂತೆ ಮೊದಮೊದಲು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಕೋಣಾಕಾರದ ಬಿಳಿ ಮಚ್ಚೆಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಒಳಕಾಯಿ ಇನ್ನು ಬೆಳೆದಂತೆ ಬಿಳಿ ಮಚ್ಚೆಯ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಹಿರಿದಾಗಿ ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಮಚ್ಚೆಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಅದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಉದ್ದನೆಯ ಬಿರುಕುಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಈ ಬಿರುಕುಗಳಿಂದ ಅಂಟು ಸಹ ಹೊರ ಬರುತ್ತದೆ. ಕಾಯಿಗಳು ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕುಗ್ಗಿ ವಿರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಾರು ಗಂಟಾಗುವುದರಿಂದ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಸುಲಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕಾಯಿಯ ಇಳುವರಿಯಲ್ಲಿ ಶೇ. 30 ರಿಂದ 40 ರಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ನುಸಿಗಳು ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗಿನ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಳಹೊಕ್ಕು ನಂತರ ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಕಾಯಿಗಳಿಗೆ 5 ತಿಂಗಳಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನುಸಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಗರಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಕಾಯಿಗಳು

ಇನ್ನೂ ಬೆಳೆದಂತೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಮೃದು ಅಂಗಾಂಶ ಲಭ್ಯವಾಗದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ನುಸಿಗಳು ಪುಷ್ಪಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಅಂತಹ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವು ಕಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಗಾಳಿಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿ ನಿಂತು, ರಭಸವಾಗಿ ಗಾಳಿಬೀಸಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ 6 ತಿಂಗಳಿಗಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ನುಸಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಕಾಂಬೋಡಿಯನ್ ತಳಿಯ ಕಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪ ಪಾತ್ರೆಯ ದಳಗಳು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಾಯಿಗೆ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಇವು ನುಸಿ ಬಾಧೆಗೆ ತುತ್ತಾಗುವುದು ಬಹಳ ವಿರಳ. ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಉದ್ದವಾಗಿರುವ ಕಾಯಿಗಳು ನುಸಿಯ ಬಾಧೆಗೆ ದುಂಡನೆಯ ಕಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ತುತ್ತಾಗುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ಮರದ ಕಾಯಿಗಳು ದುಂಡಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ಪುಷ್ಪಪಾತ್ರೆಯ ದಳಗಳು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಾಯಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅಂತಹ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ನುಸಿಯ ಬಾಧೆ ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ನುಸಿಗಳಿಗೆ ಪುಷ್ಪಪಾತ್ರೆಯ ಬಳಗೆ ಹೋಗಲು ಯಾವ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಸಂದಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ನುಸಿ ಬಾಧೆಯ ಕಾಲ

ಈ ನುಸಿ ಬಾಧೆಯು ತೆಂಗಿನ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಷವಿಡೀ ಇರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಒಣ ಹವೆ ಇರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಬೇಸಿಗೆ ತಿಂಗಳುಗಳಾದ ಮಾರ್ಚ್, ಏಪ್ರಿಲ್ ಮತ್ತು ಮೇ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬಾಧೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಜುಲೈ- ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದು, ಅಕ್ಟೋಬರ್ ನಿಂದ ಮತ್ತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತೇವಾಂಶವಿದ್ದಾಗ ನುಸಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಬಾಧೆಯು ಸಹ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಮಗ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆ ಕ್ರಮಗಳು

1. ಪೋಷಕಾಂಶಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ

- ಅ) ಸಾವಯವ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ಮರಕ್ಕೆ 50 ಕೆ.ಜಿ. ಯಂತೆ ಕೊಡುವುದು.
- ಆ) ಬೇವಿನ ಹಿಂಡಿಯನ್ನು 5 ಕೆ.ಜಿ. ಯಂತೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ಮರಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುವುದು.
- ಇ) ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ರಸಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪೊಟ್ಯಾಷ್, ಲಘು ಪೋಷಕಾಂಶಗಳಾದ ಜಿಪ್ಸಮ್ ಮತ್ತು ಬೋರ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡುವುದು (ಯುರಿಯಾ 1.3 ಕೆ.ಜಿ., ಸೂಪರ್ ಫಾಸ್ಫೇಟ್ 2.0 ಕೆ.ಜಿ., ಮ್ಯೂರೇಟ್ ಆಫ್ ಪೊಟ್ಯಾಷ್ 3.5 ಕೆ.ಜಿ., ಜಿಪ್ಸಮ್ 1 ಕೆ.ಜಿ. ಮತ್ತು ಬೋರ್ಯಾಕ್ಸ್ 50 ಗ್ರಾಂ. ಪ್ರತಿ ಮರಕ್ಕೆ).

2. ಸಸ್ಯ ಮೂಲ ಪೀಡನಾಶಕಗಳ ಬಳಕೆ

- ಅ) ಬೇವಿನ ಎಣ್ಣೆ ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಸಾಬೂನಿನ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ತೇ. 2 ರಂತೆ ಬಾಧಗೊಳಗಾದ ಮರಗಳಲ್ಲಿನ ಕಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸಿಂಪರಣೆ ಮಾಡುವುದು.

- ಆ) ಅಜ್ಯಾಡಿರ್ಯಾಕ್ಟಿನ್ (ನಿಮಜಾಲ್)ನ್ನು ಒಂದು ಲೀಟರ್ ನೀರಿನಲ್ಲಿ 4 ಮಿ.ಲೀ. ನಂತೆ ಸಿಂಪರಣೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ಮರಕ್ಕೆ 7.5 ಮಿ.ಲೀ. ನಿಮಜಾಲ್ ಅಥವಾ 10 ಮಿ.ಲೀ. ಎಕೋನೀಮ್ ಪ್ಲಸ್ನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರಮಾಡಿ ಬೇರಿಗೆ ಕಟ್ಟುವುದು ಅಥವಾ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಬರಿ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಸಿರಿಂಜ್ ಬಳಸಿ ಕೊಡುವುದು.

4) ರಾಸಾಯನಿಕ ಔಷಧಿಯ ಬಳಕೆ

- ಅ) ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕರಗುವ ಗಂಧಕ 5 ಗ್ರಾಂ. ನಂತೆ ಒಂದು ಲೀಟರ್ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿ ಅಥವಾ ಡೈಕೊಫಾಲ್ 4 ಮಿ.ಲಿ. ನಂತೆ ಒಂದು ಲೀಟರ್ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿ ಸಿಂಪರಿಸುವುದು.

ಈ ನುಸಿ ಪೀಡೆಯನ್ನು ಸಮೂಹಿಕವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಪುನಃ ಬರುತ್ತದೆ. ನೀರಾ ತೆಗೆಯುವುದರಿಂದ ನುಸಿ ಪೀಡೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ತೆಂಗಿನ ಗಿಡದ ಆಯುಷ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಬಲಹೀನವಾಗುವುದು.

ಬಿ.ಎಸ್. ನಂದೀಹಳ್ಳಿ, ಕೆ. ಎ. ಕುಲಕರ್ಣಿ ಮತ್ತು ಕೆ. ಬಸವನಗೌಡ
ಕೃಷಿ ಕೀಟಾಸ್ತ್ರವಿಭಾಗ, ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ

ಕುಸುಬೆ ಬೆಳೆಯಿರಿ

ಹಿಂಗಾರಿ ಎಣ್ಣೆಕಾಳು ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಸುಬೆಯು ಮುಖ್ಯವಾದ ಬೆಳೆಯಾಗಿದೆ. ನೀರಾವರಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಅಧಿಕ ಇಳುವರಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅಣ್ಣಗೇರಿ-1 ಎ-300, ಅಣ್ಣಗೇರಿ-2 (398-915) ತಳಿಗಳು 115 ರಿಂದ 120 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇಳುವರಿ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಹೆಕ್ಟೇರಿಗೆ 15.ಕೆ.ಜಿ. ಬಿತ್ತನೆ ಬೀಜ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ 4 ಟನ್ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಗೊಬ್ಬರ ಅಥವಾ ಕಾಂಪೋಸ್ಟ್ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳು ಬಿತ್ತನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಬಿತ್ತನೆ ತಡವಾದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಗೆ ಹೇನಿನ ಬಾಧೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅತೀ ಬೇಗ ಬಿತ್ತನೆಯಾದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಎಲೆಮಚ್ಚಿ ರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. 60 ಸೆಂ. ಮೀ. ಪಾಲುಗಳಲ್ಲಿ 30 ಸೆಂ. ಮೀ. ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿ, ಬಿತ್ತನೆಗೆ ಮೊದಲು ರಸಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಬೆರೆಸಿ. ಬಿತ್ತಿದ 3-4 ಹಾಗೂ 7-8 ವಾರಗಳ ನಂತರ ಅಂತರ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿರಿ.